

N.º SOLT
5
CÉNTIMS

N.º SOLT
5
CÉNTIMS

Veu de la Plana

SEMANARI DEFENSOR DELS INTERESOS REGIONALS

SOSCRIPCIÓ

Castelló, al mes..... 0'25 ptas.
Fora, trimestre..... 1 » »

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

COLÓN, 17, 2.º

Tota la correspondencia a la Administració

SE PUBLICA TOTS ELS DISAPTES

No se tornen els originals en cara que no se publiquen

Devem escriure l' valencià

Tractant del grandiós acte de la Solidaritat Catalana die un sabi polemiste, l' egregi Diputat a Corts En Ramón Nocedal: «Soch partidari de que cascuna regió parle son propi llenguatge; vullch que s' entengau ab mí en llengua catalana y no que m' aborriu en castellà.»

Aixó s' d' homs que vèrament ouen y senten batejar llurcor ab colps d' entusiasme patri. Qui vullga bé a sons semejants, avans que ficarse 'n cap andrómina de si temim rebordonida la sanch per lo verí separatiste, deu estudiarmos fonsament y si mentje bona cosa de sopes en nosaltres arrematará per aclarir que igual que diem (com a que 's veritat) que tota persona es un mond, de la mateixa manera que una nau, per les aygües blaves caminant, sembla y se considera la prolongació del Estat a qui pertoque, també la llengua que 'ns feu dependre a dir pare y mare, eixa dolcíssima parla 'n que als pochs mesos de naixer pronunciavem lo mot alarb *«ma»*, pera demanar la satisfacció de la necessitat de la set es, no hi ha ducte, un troc preciosissim d' alé viu dins l' Espanya; y als que no volen que glapim gens ni miqueta 'n la defempsa de lo que 's tan nòstre, a eixos descarats amigots del centralisme, uns per indiferents, altres de bona fé o per malpensaires, alguns per convinencies, ¿cómo aném a permetre que mos desgarren y pategen lo més preuat ramell que 's cull del bledá jardí que reslorix al ombriu de la Casa Payral llevantina?

La patxorra d' eixos que salaremment mos parlen d' una manera y no consentixen que s' escriue lo

mateix que parlen, es una mala seguida que devem tallar de fèrm avans de vore indignament aufegades unes precioses expresions fonétiques que no tenen adequa correspondència en altres llengües.

A la gent que tant abandone lo seu, may li ve a la testa que si la llengua castellana te mils de paraules noves, expressives de pensaments locals moltes d' elles, ho deu, amuntó de vegaes, a la regolamenta 'n academies, noveles y llibres variats de diccions propies d' altres llengües, tant peninsulars com del extranjer, clàssiques y dialectals.

Gens ni miqueta ha d' afalagarmos lo clim de tals convivents, qu' ademés de fugir dels atabals en que asoles correuem, destorben l' encarrilament pel camí que 's de raó a un parlar que prendrá aire si gramaticalment, en documentacions y escrits oficials se li donne força; y no més, cal pensar lo bó que 's portará a terme si s' escampen fins les vores de tota la Regió los modismes, expressions honestes natives y pensaments fills de motius geogràfichs de raça, d' aptituts y aficions.

Tot aquest moteró filològich serà un orgull pà 'ls valentins que l' entronen a rá d' uns altres sitials-academics en congressos llingüístich internacionals, aixó a banda de lo que puga favorir a l' Humanitat ab més clares ensenyances dins lo cercle de l' experiència y del progrés.

ALMUGÁVER.

MANS BLANQUES

LA PÉRLA

«Per fi la tindré!» y al dir assó

sons ulls brillaven d' alegria y baixava saltant, de dos en dos, els amples escalons; al aplegar al últim alçà son cap d' angel y preguntá;

—¿Qué vols, mamá?

—Que no dones per ella més de deu duros, contestá una veu severa desde lo alt de la escala.

—Está bé, digué la joveneta fent un gest de disgust.

Demprés, Julia, tirant de la vella criá que l' accompanyava començá a correr dret a la plateria aon s' encontrava la pèrla, objecte de les seues ansies.

—Pero sinyoreta, no vaja tan apresa—dijo la criá—mire que no puch seguirla, y Julia esclatava riallera y arrastrava a la vella dignentli;

—No pots saber els desejos que tinch de lluir tan preciada joya. Y corria, corria agarrá del bràc de la bona criá.

—¡Ahí está!—exclamá parantse davant d' un luxós escaparate.—¡Entrem!

Al cap d' uns minuts l' hermos anell mostrava tota sa belleza en huds fins y delicats dits de la caprichosa Julia.

—¡Deu duros!—dijo la vella al eixir de la plateria, y acabava son pensament en un llach suspir.

—¡Bel y ¿qué?... Puix yo l' encontre barato! Iuaja una pèrla y cóm la lluiré esta nit en el teatro.

De repent se pará davant d' un pati:—¡Pujem!

—¿Pera qué? — li pregunta l' accompanyanta.

—Es la casa de la modista.

—Y, bé; ¿no va ella a probarli, a casa, els vestits?

—Si; pero vullch probarme ara el que m' està cosint; y sinse esperar paraula pujá l' escala.

¡Cuant li ponderaren la mèstra y les oficiales el valor de la pèrla. ¡Y qué bē li sentava en aquella manta fina y blanca com el jesmil!

Ya baixava de casa la modista y contemplava entusiasmá la pèrla, cuand al aplegar als darrers escañons li paregué oir llastimoses queixes.

Julia se pará, mirá al seu alrededor y distingui baix de l' escala una porteta: la de la portería. S' acostá, l' obrigué y a la seu vista se presentá entre la foscor de l' habitació un muntó de draps, a manera de llit, y en ell, una dona, jove encara, pero tan flaca y tan gròga, que pareixia, tal ment, un énim del atre mond. Sobre son pit, apretava un infant de pochs mesos; aquella dona se queixava amargament.

—¿Qué té vosté? —preguntá Julia emocioná al vore aquell quadro de misèria.

—¡Ay, sinyoretal! patixch molt, contestá la malalta.

—Y, ¿no te vosté meje que la visite?

—Soch molt pòbra y ademés els mejes diuen que lo que necessite son aliments; ¡ay sinyoretal ya veu ni tan sols puch criar al meu fillet.

—¿No te pare esta criatura?

—Soch viuda; mon marit era marinier y morí aufegat fa alguns mesos.

Els ulls de la joveneta s' ompligueren de llàgrimes; buscá en la boltxaca alguna moneda, algo en que poder aliviar la trista situació d' aquella infeliç.

Pero no, no tenia res; ni cinc centims.

De pronte, un pensament ferí la seu imaginació.

—Tinga, val dèu duros—y llevantse l' anell del dit el tirá sobre els draps que tapaven a aquella mare desgraciá.

Ya en el carrer respirá millor; estava satisfeta.

—Me pareix que no he fet mal; li dirém a la mamá que l' he perdut. ¡Qué coses tan males fa el mar!... deixar hòrse a eixe angelet... y quina casualitat; les pèrles venen del mar, d' eixa manera, ella rem "diará el mal qu' ha fet.

Cuand Julia digué en casa que había perdut l' anell hagué una escena fortíssima; pero el carinyo de mare amainá el vent de la tempesta y poch torná la calma.

Quince dies després, avisaren a Julia que una jove que portava un giquet al braç preguntava per ella.

—¿Qui será? — pensava Julia mentres atravesava un llarch corredor.

Al asomarse a la pòrta de l' habitació sons llabis soltaren una exclamació de sorpresa.

La jove qu' ella auxiliá entre-gantli la pèrla estava allí, sonrient, mostrantli el fillet, que també la mirava en ulls d' alegria.

La mare de Julia, al saber, per este motiu, aon había anat a parar la pèrla, dolçament apretá a sa filla sobre son còr, mentres la mare del giquet fea a éste besar la mà de la sinyoreta.

Al despedirse la pòbra dona, besá, també, la blanca mà de Julia; una llàgrima d' agrahiment, pura y brillant, quedà sobre el dit que per pochs instants lluí l' anell, y enseñantlila a sa mare li digué: ¡Ay marea meua, esta si qu' es una hermosa pèrla.

PIETAT BERNAL.

EL «PRIMO»

Fea tan sols uns dies que yo havia aplegat de Madrid. M' encontrava sentat a la pòrta del bar «La còpa d'or», cuan viu passar a mon intim amich Blay; s' abraçarem en gran alegria. Canviarem unes paraules interesantse cadascú per l' estat de l' altre.

Parlarem extensament d' algunes excursions galants. Y al tractar d' este tema noti en ell que recordava algo molést, penós.

Callarem un moment. Veem passar la multitut calmosa, asossegá en l' hora del descans del jorn. Se mostraren les altes hetaries plenes d' alhaixes y vestits riquissim, lluint sons tipos elegants. Les joyes purnejaven al passar per davant de l' alegre trompeteria de la llum dels escaparates; veen la gracia y llaugera modista que dona una volta en l' novio ans d' anar a casa.

Per la mateixa acera qu' esta-

vem mosatros, passá, calcigant orgullosa una jamona rubia que coneixiem els dos, però ab gran asombro meu, Blay no la saludá.

—Che, com es aixó que no la saludes.

—¿Qué com es aixó?... Atén.

Begué un trago de cerveça, mudá de postura, encengué un cigarro y comenza:

....Mira.... Uns mesos ans si algú m' haguera dit qu' esta dona no era tan honrà com la primera li havera pegat dos guantaes. Ya saps tú que yo li arregli tots aquells documents.... faena que valdría uns vint duros... puix be. Ya fà moltes setmanes aní a sa casa a pregarli me pagara o me donara algo a conte.... y no rés. Ni un javo. Que no podía.... de moment. Que ya ho pagaria.... Yo conformat. Un dia aní en Jaume d' excursió galant y al aplegar a una escaleta Jaume entrá seguit. Yo me parí no se perqué y, com si m' haveren pegat una punyalá, en el buch de l' escala viu a l' agüela que acompaña a esta rubia. Tota aquella llum que m' aclaría el misteri d' una vida me cegá, pero volia saber més, volia tindre la seguritat completa. Segui a Jaume y pujarem.

Mos obriren. Entrarem y mos sentarem en el sofá. Jaume s' arreglá en seguida; yo, cavilós, m' acurruquí en un racó. A poch oixquí la veu alegre de Jaume y un' altra veu, molt conevida, que dia paraules carinyoses. Era la veu d' ella.

—¿D' esta qué ha passat? ¿Estás segur?

—Sí, home.... completament.

A vorás. M' en ixquí d' aquella casa renegant ferit en l' ànima com si aquella dona fòra algo meu, germana, cosina, algo meu. Durant varios dies m' obsesioná tal idea y sentí aquella desgracia com si fora coça propia.

Dies després, aní a sa casa intrigat, en molt interès per vórela. ¡Cuán havia canviat pera mí! Me feu entrar en la lujosa cambra. La mirí en tot el descaro a vore si notava.... Rés, tan serena, tan tranquila.... Me fixí millor y notí que no estava asoles. Un home d' uns trent' anys estava sentat prop d' ella.

En tota la ceremonia mos presentá.

—«Blas García, mi primo».

Este qu' ella dia «mi primo» se sonrigué un poch. Canviarem unes breus paraules y me retiri...

—Bueno.... ¿y qué?... li preguntí yo.

—Y qué?... Res... qu' el «primo» era yo.

BENALT.

IMAIG!

Mes de Maig! Mes de flòrs!
Més ti' aromes, de colors!
Ay, com glapiten els còrs
en este més dels amors!

En ell la tèndra mineta
en més festiva y gentil:
el perfum de sa boqueta
es esencia de jesmil.

En ell lo jove somnia,
se sent mes enamorat,
son còr rebosa alegria,
viu al amor abraçat.

En ell lo noble vellet
sent la vida retornar;
son esperit es mes quiet,
pues veu la mort alluntar.

Eres mes de plena llum,
de color, d' alegres cants;
el mes de més grat perfum,
el ditjos mes dels amants.

Mes florit! Mes dels aucells!
Mes d' aromes, de colors!
els chichs, el jovens, els vells
tots respiren tons amors.

RAFEL PARDO

SECCIO ARTÍSTICA

LO PINTOR JOAN BATISTE CARBO

Fa uns anys arrere la societat «Amichs del Art» organíà una exposició, de les obres del pintor Carbó.

En la exposició de les escoles de Herrero també hi havien obres seues. El públic tindrà ya format un concepte de ell; nosaltres maxa joves llavors y poch formats en materia de art, se havem vist precisats a visitar la seu producció artística pera poder donar unes opinións sencilles sobre tan preclar fill de Castelló.

Joan Batiste Carbó naixqué en Castelló el dia 21 de Juny de 1823; son son mestre el pintor Joaquín Aliet, académich qu' ere entones de S. Carlos. Aná dos voltes a Roma, una per estudi y l'atra per asunts particulars qu' ell aprofitá pera estar uns cuants mesos d' estudi. Morgué el dia 30 de Novembre de 1880 repentinament.

No cap ningú ducte que Carbó ere pintor per temperament. ¡Hayie naixcut!

Donats els pochs mijos de comunicació d' aquells temps, la carencia de revistes com les de hui que mos reproduïxen en color les mes belles obres del Art Universal, la poca libertat dels pintors, el ambient en qu' es va desenvoldre la seu personalitat, Carbó, diguem així, son un continuador d' aquella època de la pintura llavors reinant.

Hui a pesar del progrés se paga

ben cara la originalitat. ¿Qué ha guere segut entones?

A pesar de tot aixó Carbó tenie el genit valent, ere mistich, pero el seu misticisme tenie mes de natural que d' espiritual.

Al mateix temps que Ribalta tenie per modelos de Sants als

La energia de que parlem era propria de Carbó; puix se deixa vore desde les seues primeres obres germanes de les últimes; sols que en estos estave el pintor format y aquelles eren el principi.

Té tres parts el seu art y en totes elles se deixa vore el coloriste excellent. Es ésta una de les coses propies d' ell.

1.ª Epoca. Llibertat de tècnica, despreocupació, colors ferms y naturals.

2.ª Técnica de la época. Estudi acabat del asunt fins incorrer en atisbes de dureça. Preocupat per fero bé; influencies romanes. Color rogench.

3.ª Domini del art. Técnica sencilla y disa color segur, psicología en els temes. Primeres influencies realistes.

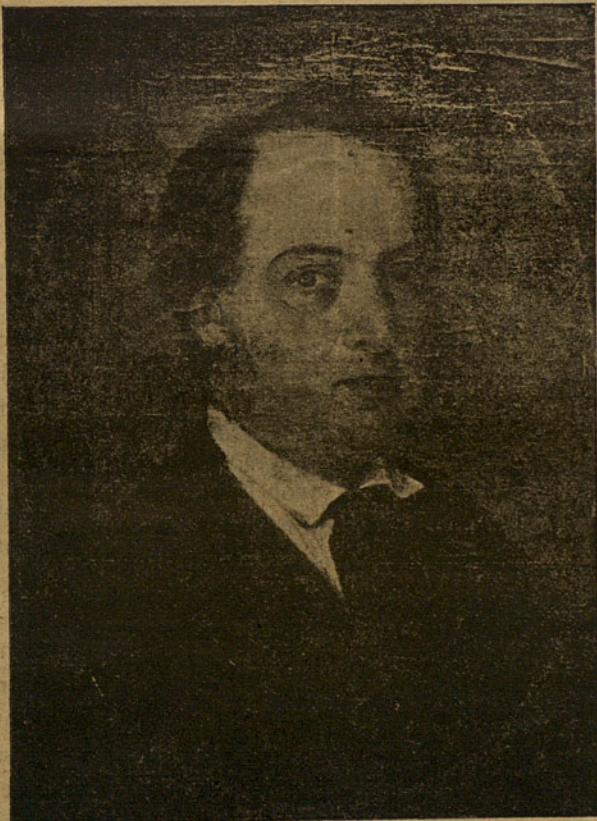
Les dos manifestacions mes ben definides de sa pintura, son: el asunt religiós y el retrato.

El religiós es tratat per Carbó en carinyo; les composicions dels llenços responen a un home que estudie; coloque les figures mol ben sentaes, no tremole, son dibuix es ferm, acabat.

Té armonies de color molt estimables y sempre els done un sentit ab el motiu per les cual les cree.

Pintá un quadro de la Madalena que conserven son fills, que n' eixe sentit ralle molt alt.

En retratos s' estira també. Ad-

Auto-retrato del notable pintor Batiste Carbó

llauradors de nostra terra, de morena cara, de cos membrut, de membres barrochs.

Eixos Sants qu' ell pintava son germans d' aquells que accompanyaren a Cristo. Gent del poble eren aquells, gent del poble son éstos.

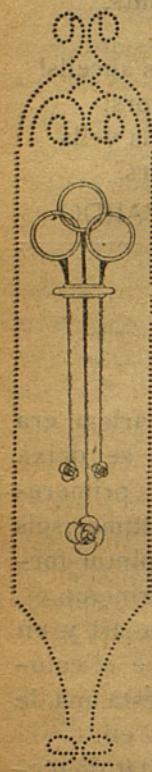
quirí una calitat en les carns, que es veuen en pòchs.

Posem els seus dos auto-retratos, com a exemples.

Doná la classe de vida que feu

viu encara entre nosaltres per raó de les seues obres que no moren.

No duptem en declarar que Carbó ocupe un lloc entr' els primers en la pintura castellonanca.

Extasis de Sta. Teresa.

Cuadro del pintor Carbó

Carbó, es un pintor casi desconegut fora de Castelló y Valencia.

Carbó fon artiste pera ell mateix; les seues obres rara volta eixien del seu estudi.

Demprés de vistes les obres del pintor de que parlem, se té la convicció de que Joan Batiste Carbó

Els que dessijen enterarse mes amplement sobre la cuestió, poden consultar lo llibret que té publicat En Ramón Huguet sobre Carbó y en el qu' están catalogaes totes les seues obres.

GRECO.

D' espectacles

CRIT SUPREM

Continúen les empreses cinematogràfiques fense oits sorts a nostres justes queixes, y les autoritats contemplant ab tranquilitat pasmsa tals coses. Les películes detectivesques y de lladres, continúen en el favor del públich baix, y el sols anunci d' una d' estos series, sobra pera omplir les sales per complet de criatures faltes de coneiximent, y personnes de sentiments duptosos, que gojen vore als personajes d' estos endiablats arguments, ferirse mortalment, pera morir demprés en mig de les contorsions més ridícules y salvajes.

Les autoritats se van percatant ¡ya es hora! que la exhibició d'

eixos asunts es en extrém perillosa pera la juvenalla, y en moltes ciutats han segut prohibides ses representacions, y multades les empreses per obstinarse en seguir projectantles a tota còsta. ¡Molt bél! Pero ab gran tristea reconeixem que 's ya un poch tart; la llabor tingüé camp sobradament ample aon poder germinar, el rech per desgracia fon excessivament abundant, Creixqué l' engendre ab lo favor constant d' empresaris adinerats y personnes de conciència de llop, y ara ses rails son fondes y fòrtes; l' arbre, es de gegantesques proporcions, y el fruit tan hermos y abundant, que tots lluitém per poder adquirirlo y saborejarlo descansadament, sens donarmos conte que sa massa dolçor y delicat gust, serà el veneno que ens ferirà,

fonament y matarà nostres fillets del cor.....

No me motejeu de foll perque trate esta cuestió tan a lo mistich, es un asunt de moral que tinch grand empenyo en portar avant, y no pararé fins conseguir que se m' escolte degudament, y s' apliquen energichs remeys precisos a un asunt com este tan vergonyós, que la generalitat fundadameut condena, y tants mals ha causat ya en families sacerdes, que a les hores presents ploren amargament la pèrdua de fills volguts, y parents no lluntans, suicidats al mirall d' eixes ensenyances perverses y malhaurades ¡Cines modernissim! qu' equival a dir escòla d' assassins y lladres... Institut de males causes y vicis denigrants, centres de segura corrupció, y cloaques inmunes de la mes contagiosa porqueria.....

Hi ha que sanejar; precise quand ans purificar este ambient pesarós que mos envolta per tot arreu y no mos deixa respirar tranquilament. ¡Pronte un remey! Senyor Governador en vosté está el posarlo; suponem no ignorarà que existixen disposicions legals dictades al efecte; un reglament de policia d' espectacles, y per si assó no es prou la darrera real orde del 31 de Decembre del any 13. Venen obligades les empreses segons prevé l' article tercer del avans dit reglament, a presentar en lo govern civil els titols y arguments de totes cuantes películes haixquen de presentar al públich «Per si en elles haguere alguna tendencia perniciosa». ¿Se cumplix assó? ¿Se examinen detengudament els arguments com correspón? Si se me contesta que sí, ho posaré en dupte; si se me respón que no, contestaré que se falten a eixes sagrades disposicions y precisa cumplirles d' una manera seria y terminant. El mal es grand y el remey deu ser per lo tan breu y radical, hi ha que tallar per lo sa sense llástima y miraments, en la seguritat que no deplorarem en jamay, fins haver fet un bé tan grand a la humanitat.

MOSSEN.

PÀGINA LLITERARIA

VERSONS DE PATRIA

PREGÓ

*; Joventut Regionalista
de Castelló
per la nostra reconquésta
y redempció!*

*Valenta jovenalla que ab aguerrides hòstes,
lluiteu per la conquésta de nobles ideals;
¡Salut! jo vos admire y ab del pulmó les forces,
vos cride ab entusiasme ¡avant, jovens leals!*

*; Amunt los córs patricis! Per conservar l' historia,
unirmos es nos deure en una pinya grand,
en una pinya fòrta qu' ens puga donar gloria
y siga vencedora del enemich jagànt.*

*; Companys regionalistes! La mare patria ens crida.
Castalia ens necessita puix temps malta está,
sacifiquem ¡ja es hora! per ella hacienda y vida;
donemli nostra ajuda. ¡Com tot bon fill ho jà!*

*Vingau joventut sana repleta d' esperances,
aci tindreu un puesto dende aon poder lluitar,
podreu companys si os plau aparellar les llançes,
per conquerstar los furs qu' un Rey ens va robar.*

*Germans de Vinatea, Climent y de Ribalta
avant sens qu' os asuste d' el enemich lo foch.
¡Ningú dins nostres files valor se note 'n falta!
¡Avant que si ens mataren..... morir seria poch!*

*; Oh nobles valerosos fills de Castalia aimada!
Cumplir lo vostre deure sabreu tots sens tardar.
Vingau, vingau ben pronte, que l' hora ja es sonada
y units en esta bregá tenim que guerrejar.*

*Si en esta dura lluita, ab forces no mancades
segum lo noble empenyo de nostres avis sants,
contemplarem feliços mol pronte realicades,
les nostres esperances tan justes y tan grangs.*

*; Joventut Regionalista
de Castelló
per la nostra reconquésta
y redempció!*

FRANCESCH MARIN.

TEATRE PRINCIPAL

Algunes consideracions

Allà per la temporà passá 1914-1915, Madrit fon sorprés per un aspècte nou del teatre: «el teatre políciach».

Recodém que les demés companyies anaven decaiguent sens encontrear obra o motiu que interessa-ra al publich. Llavors feusa entrá triunfal en el Teatro Price una companyia prou roin a quin front, anava un tal Ramón Caralt. La empresa se gastá uns cuants mils en anuncis, en bombos y reclams y començà la temporà ab l' obra «El espía». Roins els artistes, mala l' obra, un poch bons els mobles. Els llenos foren fenomenals. La gent li paregué alló de primera y anava deixant ses dinés en la taquilla. Despres d' esta seguiren obres suprafolletinesques, completament disparataes, sens cap ni cúa, tal com «La mano gris», «La diadema de la princesa», «La corte del rey Octavio».... en fi una serie d' obres que totes elles sols podien vèndres a pés perque mèrit.... ni en una lupa se n' encontrava...

Puix bé. Esta companyia en poch de temps se dia si guanya ¡cuarenta mil pesetes! Hi ha que fixarse ¡8000 mil duros!

Vist l' exit tremendo del Sr. Caralt ixqueren enseguida imitadors que foren encara mes roins qu' ell, perque al menys al Sr. Caralt li quedava el mèrit de haver segut el primer.

Y el teatre, en part, s' inundá de tals obres que no resistixen al mes petit exàmen de llògica teatral. En unes parts agradá y en altres no.

Tot assó ve a dirse perque fa pochi s' en anà, afortunadament, una companyia o lo que fóra, de teatre, quina especialitat, tal vegá per no aprofitar pera atra cosa, era el cultiu d' esta classe de teatre.

El croniste qu' escriu estos ralles no ha anat, perque guarda desagradable memòria del primer planter o siga de la companyia Caralt.

Així es que no ha pogut apreciar qué tal era la companyia del senyor Comes, ni la propietat en mobles, decorat, etc.

Pero el croniste creu estar segur de un cosa y es que tal vegá el senyor Comes deplòre tindre que fer eixa classe de teatre y sénta la nostalgia de temps millor com el passat en Eslava, de Valencia.

En quant al públich.... hi ha que respectar tots els gusts perque cadaquè té'l dret de gastarse els diners conforme vullga, pero... yo no sé, en sustancia, quin aument de cultura hauran tingut, quins sentiments delicats haurán sentit acarònats, quin orgull o quina tristor haurán notat al mirarse en el mirall del teatro, al cap y a fi, retrato fiel d'època present o passá.

Més les autoritats si que devien pêndre part en estes cuestions altament importants pera la comunitat y no tombarse a la bartóla sens compèndre el mal que fa en les tèndres ànimes dels chiquets esta cabalgata inacabable de lladres, crímens, assassinatos, robos, incendis, escalos, etc., etc., y fieros mals com se mostren en totes estes obres policiaques.

Lamentem, puix, qu' este darrer pas per Castelló del Sr. Comes, no mos mereixca mes qu' esta crítica en la que no pot haver, ni pera ell ni pera l' empresari unes paraules de content y ánimo.

J. J. J.

PRECHS Y PEDRAES

En número passat cridarem l'atenció de la Comissió de Pasejos sobre l'estat d'un urinari que hi ha en el Paseig de Ribalta. Hui està igual o pior lo qual mostra molta negligència per part de la ciutat comissió. Vorém si es menester donar el tercer toc... y repich.

Creém de grand urgència, que la Diputació mane cuant ans donar principi al arreglo del jardi en projecte, front a la fachá principal del nou palau de la mateixa. Hi ha molts obrers sens poder menjat per falta de trevall, y eixa reforma

podria aliviar en molt a gran número de trevalladors que s'encontren en la matjor miseria. Es hora ya de que la Diputació faga algo y lo que demanem, caballers, es ben pocch...

Preguemolt encareixudament als serenos, vigilants, municipals, o a qui corresponga, se servixquen cumplir les ordens del municipi, prohibint terminantment se reguen les macetes de balcons y fenestres, a hores tan intempestives com són les primeres de la nit. Nostre prech es just y creem deu ser atés, de lo contrari se vorem precisats a causa del continuo dilluvi, a portar lo paraigües constantment o cubrimos en segur impermeable; puix la plogudeta en mols carrers es general. ¡Y conste que no som dels que se retirem tart...!

Una numerosa comissió de veïns de la plaça del Rey En Jaume, ha visitat nostra redacció, suplicantmos precisem al senyor Alcalde, se digne ordenar que les fonts de dita plaça estiguengen continuament dispostes pera el abastiment públich, puix son molts els feras-ters que tenen necessitat d'eixe indispensable element, y tenen que recurrir al vehinat causantlos molesties continues per culpa de que al Ajuntament se li ha ocurrit tan-carles en pany y clau. ¡No hi ha dret! es un servici qu' el poble paga, y deu estar en les condicions degudes a disposició del mateix.

COMENTARIS

Fins última hora ha segut visitada la Exposició de pintura en lo nostre casal. Tan ruidós èxit com ha conseguit, esperem servixca de alé als jovens y llaurejats artistes pera que seguixquen el solch senyalat presentant al públich noves probes de son vàrdre.

Podia ferse en lo sucesiu mes ampliá en seccions de fotografia y ceràmica, per exemple.

Continúen les classes en la Joventut Regionalista sent un ver-

dader èxit de la Junta y en especial del iniciador nòstre volgut mestre En Gaetá Huguet.

Ya están planejant les que s'implantarán en lo curs venider.

Per ahí se va llunt...

Havem rebut una carta del senyor F. A. V. en la qual se dòl de que'n la temporá que fan en Eslava teatro regional fins la fita, no se haixquen estrenat obres modernes escritas en valenciá. Fa algunes observacions molt atinaes y explica que hi han jòvens que poden escriure obres de mes àmplia concepció que'l etern sainete.

Estém conformes en les idees exposaes per el distingut senyor F. A. V. a qui, carinyosament, tornem el saludo.

CONCURS

A contar del 22 de Abril «VEU DE LA PLANA» obrigué el següent concurs:

TEMA

«Descripció del descubriment de les Amèriques per Colón. Influència de València en tal descubriment.»

BASES

- 1.ª A este concurs poden concurrir tots los chichs y chiques d'este Reyna de 9 a 15 anys d'edat.
- 2.ª Los trevalls que's presenten serán escrits en valenciá.
- 3.ª Los trevalls aniran tancats en un sobre, este sobre portará un lema que será el mateix en que aniran firmats los trevalls. Acompanyará al trevall un sobre mes petit y dins una carta que continga nom y apellidos del concursant y domicili.
- 4.ª Los trevalls aniran dirigits a la redacció de VEU DE LA PLANA
- 5.ª El temps pera presentació de trevalls finarà lo dia 31 de Maig.
- 6.ª Se publicarà el trevall premiat y el retrato de l'autor.

Se nomenarà un jurat format per persones competents.

El prèmit serà un estuig de dibuix que regalarà hu dels de casa.

Castelló: Imp. Barberá.

Línea de Vapors

TINTORÉ

BARCELONA

Servici fixo y semanal entre Castelló y Barcelona

PER LO MAGNIFICHE VAPOR

FRANCOLI

Travesia rápida.—Llum elèctrica en tot lo barco.—
Telegrafia sens fils.—EXIDES: De Castelló, Diumenge 11
matí.—De Barcelona, Dimarts vesprá. La càrrega s'ad-
met en Barcelona, el dilluns; en Castelló, el dimecres.

Pera informes a Domenech Cert S/A, Plaza de la Paz, 3

CASTELLÓ

Paseig Colón, 11.—BARCELONA

RELONGERIA

• • DE • •

Eduard Parés

GONZALEZ CHERMÁ, 76

Relonges de les millors marques, cadenes, dijes, ulleres y
gafes de totes classes. Gemelos Teatre y camp.

PREUS SENS COMPETENCIA

Droguería

L' ARAGONESA

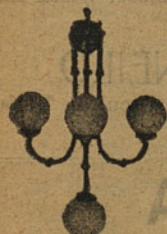
= DE =

• Lluís Gomez Molinos •

64, Colón, 64.—CASTELLÓ

Complet surtit en perfumería del país y extranjer. Dro-
gues, Colors, Barnisos, Pincells, Articles fotografichs y ma-
quinaries.

Venta exclusiva de Alcohol SOL y Colonia ESA

Lamparés OSRAM

A 1'90 Pesetas, de 5 a 50 bujías

Marca wolfram a 1'40 ptes. de 5 a 50
» Vulcan a 1'30 lámpara
» Madrid a 1'30 ptes. »

Inmens surtit en aparatos pera gabinet, saló y mentjaor.

Fornillos, Planches, Cazos y Estufes elèctriques

Complet surtid en material pera instalacions

Lampisteria de PERE FECED

González Chermá, 78

PETRÓLIO Y GASOLINA

de la casa VILELLA, de Reus

DE VENTA:

ENRICH TARREGA

Plaza de Tetuán.—CASTELLÓ

Insecticida RODRIGUEZ

Contra el Poll-roig, Serpeta, Pulgons, Fumagina, Negreta
y cuants insectes y criptògames ataqueun al taronger, lli-
moner, oliveres, pomeres y demes arbres.

APROBAT son empleo per R. O. de 30 de Giner de 1912.

DEPOSITARI:

En Joseph Vaquer Gomis

Paseig de Morella, 5

CASTELLO

Panyeria y Sastrería

DE

Antonio Soliva

Altes novetats en géneros pera caballer
ressibits pera la present temporá.

Confecció esmerá y preus economichs

Colón, 11.—Castelló

ACCIDENTES DE TRABAJO

EXCEPCIONAL

EXCEPCIONAL

EXCEPCIONAL

EXCEPCIONAL

URALITA-ROVIRALTA

Picarra artificial d' amiant y portlant comprimit pera Teulaes, revestiment de parets humides y cel rás.

Planches especials de 120 per 150 centímetres pera cubertes de poca pendent.

Pera preus, mostres y condicions de venta a

ROVIRALTA Y COMPAÑIA. S. EN C.—INGENIERS.—BARCELONA

Depòsit en Castelló a càrrec de J. B. Valls Climent.-Alloza, 135

TOS... TOS... TOS...

Les PASTILLES MONSERRAT curen tota afecció del sistema respiratori, tos, bronquitis, asma, dèngue y catarrs, per crònics que siguin.

Venta en Farmacies y centres de específichs. En Castelló FARMACIA DE JOAN A. PASCUAL, González Chermá, 66

Casa de SÁNCHEZ GERMÁNS

(SUCESORS DE ENRICH TÁRREGA)

Gran surtit en comestibles fins y en tots los gèneros concernents al ram de

ULTRAMARINS

Diariament resibim los millors articles indicats pera la present època.

Depositari exclusiu de la Cerveza Petry

36, Plaça de la CONSTITUCIÓ, 36

Transports de totes classes

Màquines, calderes, y ferros per tonellaes. Conductora especial y embalaor de mobles.

J. VIDAG Y FIGUÉS

pí y Margall, 57 y Obelisco, 8.—Castelló

BAR ANGLES

DE

Dumenae Montesinos

Establim
Sopars per
Cerveces

moderna. Servici esmerat.
ine.
extrangers.
má, 44

eria

JAU

Calçats de
mida.

Inmens su

Elix

Es el mill

NZALEZ

sialitat en el calçat a la

anza 20

Climent

yies respiratories

Curen radicalment els Catarros crònichs y aguds. Tos, Bronquitis, Asma, Grippe, Resfriads y totes cuantes enfermetats radiquen en l' aparato respiratori.

Depòsit en Castelló: Victori Aparici, Pí y Margall, 7

BAR FORNOS

Café extra, Vermouth Torino, Eixarops, Licors de les millors marques, Cerveces del pais y extrangères. Depositari exclusiu del SIDRAL TEIXIDÓ.

Joseph Segarra

G. Chermá, 84 — Castelló

Moderna y Lujosa Confitería y Pastisseria

— DE —

Vicent Blasco

Especialitat en tortaes «Mokas» ramillets y dolçs de fruita.

González Chermá, 56

EDUARD VICIANO

PAQUETERIA. — MERSERIA — ALTES NOVETATS Tires bordaes desde 10 céntims vara. Gran surtit en colls «Pierrot» «Olga» y corbates «Nortón».

Caballers 1 v Colón, 20

Diu **BUSUTIL**

que tots els elegants compren en sa casa. ¿Sabéu per què? porque **BUSUTIL** es el que ven mes barato, te més surtit de modes y se contenta en que el seus compradors estiguin contents encara que pergue.

Automóvils Castellonesos
d' Alquiler
GARAGE
Luis Vives y E. Viciana

Construcció, alquiler y
reparació de Bicicletes.

Automòvils de propietat. Grands facilitats, caixilles independent, llavaor y fosos. Stock Michelin.

RUSSELL ECROYD NEILD

Nou y grand taller, Lluís Vives, 12 al 20 y Escultor Viciana, 14 al 26.—CASTELLÓN.

GORRERIA

DE

CONSUELO CARRIÓN

Inmens surtit en gorres a 0'60 pts.
Gran varietat en tota classe de gorres.

Plaça del Rey En Jaume, 31

— Castelló —